

Vianočná rozprávka

Blížia sa Vianoce. Kristínka z nedočkavosti ráta deň za dňom. Koľkokrát sa ešte vyspím? Aký darček si nájdem pod stromčekom? A čo dám ja malému Ježiškovi, keď príde? Ako mu urobím radosť? Táto otázka jej vrtala hlavou najviac.

Kristínka uložila veľkého maca do svojej postieľky a zadívala sa do okna. Zrazu sa na oblohe zjavila zvláštna hviezda. Skoro ako tá betlehemská! A čo ak sa táto hviezda teraz zjavila preto, lebo sa znova narodil malý Ježiško? Kristínka rýchlo zavolala na brata:

"Paľko! Paľko, pozri na tú hviezdu! Nie je to tá hviezda, ktorá sa zjavila, keď sa narodil Ježiško?"

"Určite je to ona!" vyhrkol Paľko celkom bez váhania a pokračoval: "Pod, Kristínka, pôjdeme za ňou! Uvidíme, kam nás dovedie."

A už stáli obaja vo dverách vo vetrovkách a s čiapkami, čo majú veľké brmbolce. Vonku ich privítala tma. Držali sa za ruky a dychtivo sa ponáhľali za hviezdou. A ona ich naozaj viedla. Vyšli až za mesto. Hviezda sa zastavila. Deti sa pozrú nechápavo na seba a potom sa začnú obzerať. Kúsok od cesty pri potoku sedel starček. Bol veľmi smutný, lebo nemal nikoho. Kristínka a Paľko pochopili, čo im chce hviezda povedať.

"V tom človeku sa skrýva opustený Ježiš. To je On!" pošepkala Kristínka a takmer nedýchala.

"Zoberieme ho k sebe. Uvaríme mu teplý čaj a zahráme sa s ním PEXESO", nahlas premýšľal Paľko.

"Áno, vezmeme si ho," pokračuje Kristínka. "U nás mu bude dobre. Dáme mu aj palacinky s tvarohom. A večer pred spaním nám porozpráva, z akého sveta k nám prichádza."

Ako sa tak rozprávali, čo urobia so starčekom, zrazu sa spolu s ním ocitli priamo v detskej izbe. Starček mal jasnú usmiatu tvár a hlboké oči. Pri okne stál jagajúci sa vianočný stromček a na jeho vrcholku žiarila betlehemská hviezda, ktorá naplňala svetlom celú izbičku. Deti boli nesmierne šťastné, no nechápali, čo sa s nimi deje. Starček si ich k sebe pritúlil a povedal:

"Dakujem ti, Kristínka, ďakujem ti, Paľko!" A vtedy im starček zmizol z očí. Zostal iba stromček a betlehemská hviezda.

